

Čís. 1967.

Povoliti exekuci na základě exekučních titulů, jež až do 28. října 1918 vznikly na území nyní Rakouském (vládní nařízení ze dne 19. března 1919, čís. 145 sb. z. a n.), není příslušným soud, naznačený v § 82 ex. ř., nýbrž soud příslušný podle všeobecných ustanovení exekučního řádu.

(Rozh. ze dne 7. listopadu 1922, R I 1180/22.)

Na základě usnesení okresního soudu ve Vídni z doby před 28. říjnem 1918 povolil tuzemský okresní soud exekuci. Rekursní soud usnesení to zrušil a nařídil prvému soudu, by o návrhu vymáhajícího věřitele jednal dle § 44 j. n., ježto jde o exekuční titul cizozemský a jest proto příslušným povoliti exekuci sborový soud své stolice (§ 82 ex. ř., čl. VIII. zákona ze dne 1. června 1914, čís. 118 ř. zák.).

Nejvyšší soud zrušil usnesení rekursního soudu a nařídil mu, by o rekursu povinného znovu rozhodl.

Důvody:

Nařízením vlády Československé republiky ze dne 19. března 1919, čís. 145 sb. z. a n. bylo (předposlední odstavec) ustanoveno, že exekuční tituly, které vznikly až do 28. října v území nynějšího rakouského státu, mají býti v území Československé republiky vykonány jako zdejší exekuční tituly. Toto nařízení, vydané na základě § 84 ex. ř., klade tedy tyto exekuční tituly na roveň zdejším exekučním titulům, takže ustanovení § 82 ex. ř. na ně užití nelze, nýbrž platí pro ně všeobecná ustanovení exekučního řádu o příslušnosti k povolení exekuce. Jest proto podle § 4 poslední odstavec ex. ř. (nový doslov) k povolení exekuce příslušným okresní soud v T. Rekursní soud neprávem zrušil usnesení prvního soudu, a poněvadž se obmezil jen na otázku příslušnosti a o rekursu povinného ve věci samé nerozhodl, bylo uznáno, jak shora uvedeno.

Čís. 1968.

Námítky podle § 35 ex. ř. proti exekučnímu titulu, vznikнувšímu v řízení mimosporném (§ 1 čís. 6 ex. ř.), nutno uplatňovati žalobou.

(Rozh. ze dne 7. listopadu 1922, R I 1185/22.)

Proti exekuci ku vydobytí vyživovacích příspěvků, přiřčených dítěti usnesením nesporného soudce, vznesl povinný otec žalobu, již domáhal se zrušení exekuce pro okolnosti, nastavší po vzniku exekučního titulu. Žalovaný popíral skutková tvrzení žaloby a vznesl též námítku nepřipustnosti pořadu práva, již soud své stolice vyhověl a žalobu odmítl. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil prvému soudu, by jednal ve věci samé. Důvody: Žalobce domáhá se žalobou výroku, že jeho povinnost, pečovati o jeho dne 21. května 1902 narozeného syna zanikla, poněvadž tento jeho syn nabyl schopnosti sama sebe živiti, čímž vyživovací povinnost otcova zanikla. Žalovaný popírá tuto